



*...leti, leti suncokret  
...sunca u zagrljaj*

*Andrea Belić*

*Rođena 1980. godine u Zagrebu, Andrea Belić živi pod motom „I ja to mogu“. Još od ranih dana izražava istančan osjećaj za slikanje i obradu boja. Uz neumorne roditelje, velika podrška bili su joj učitelji koji su znali njegovati njezin talent – u Ivanić-Gradu učiteljica Danica Ožetski, a u zagrebačkom centru Goljak profesorica Vida Obratov. U zrelijem likovnom stvaralaštvu prate ju profesorica i povjesničarka umjetnosti Vida Pust-Škrgulja te akademska slikarica Ivana Ožetski. Dugogodišnjim radom i upornošću Andrea je postigla lijepe uspjehe, od kojih neke imamo čast vidjeti u sklopu ove izložbe.*

**Druga samostalna slikarska izložba u galerijskom prostoru Zaklade „Čujem, vjerujem, vidim“**

**Zagreb, Medulićeva 16**

**od 16. rujna do 15. listopada 2014.**

Svaki susret s likovnim svijetom mlade slikarice **Andree Belić** obično prelazi okvire standardnih očekivanja većine ljubitelja likovne umjetnosti. Ponajprije jer je riječ o mladoj osobi koju je put izgradnje vlastitoga likovnog izričaja vodio stazama kojima kroče samo hrabri. Oni koji vjeruju da se iza mračne šume kojom valja proći otvara proplanak obasjan suncem. Oni koji vjeruju da i suncokret može poletjeti...

Andreina druga samostalna izložba u prostoru Zaklade obuhvaća dio njezinih najranijih radova, pretežito u temperi, nastalih oko 1995., u vrijeme školovanja u Zagrebu. Dopunjuje ih izbor novijih radova, ponajviše u tehnici ulja na platnu koju je prigrllila nakon završene srednje škole.

**Likovni izričaj Andree Belić** obilježen je prije svega bojom. Boja je nositeljica poruke, ptica slobode doživljaja pretočenog u likovni zapis Andreine vizije stvarnog ili u mašti preoblikovanog svijeta. Profinjeni osjećaj za kolorističku strukturu kompozicije, često zasnovane na ljestvicama tonova osnovnog kontrasta, uravnotežena dinamika kontrapunktiranja kvalitativnih i kvantitativnih komponenata likovnih cjelina, govore o izrazitoj senzibilnosti i snažnoj, no gotovo uvijek suzdržanoj i kontroliranoj emotivnosti u izričaju autorice. Intenzivnost osjećaja slobode stvaranja, uočljiva već na najranijim Andreinim radovima pronašla je svoj modus u izričaju bliskom likovnosti apstraktnog ekspresionizma.



Brzo pak nanošenje pastoznih namaza boja u kratkim potezima srodno je fakturi autora kasnog impresionizma, što se posebice izražava u njenu doživljaju elementarnih dimenzija neba i mora, čestih tema Andreinih slika. Možda se upravo u tom beskrajnom plavetnilu, u kojem se povremeno zrcale sve boje spektra, otvara onaj iskonski prostor nesputane slobode u kojem sazrijevaju neka od najsnažnijih Andreinih djela.

No usporedo sa slobodom u razvijanju kompozicija boja u dvodimenzionalnom prostoru, Andrea postupno prelazi i na izgradnju strukture trodimenzionalnog prostora. Tu dolazi do izražaja njezina silna upornost i disciplina u svladavanju teškoća nametnutih fizičkim ograničenjima. Svojim osebujnim pristupom i tehnikom slikanja, sve se više i više posvećuje proučavanju zakonitosti crte, plohe i volumena u likovnom prostoru, tražeći nove izazove u izboru sve složenijih motiva.

Nakon poduljeg razdoblja slikanja temperom, u posljednjih se godina posvećuje proučavanju izražajnih mogućnosti tehnike uljanih boja. Odlučnim potezima gradi strukturu slikarskog prostora, često birajući motive Ivanić Grada i njegove šire okolice koje dopunjuje slikama, inspiriranim dojmovima s raznih putovanja, ne zazirući ni od motiva cvijeća i raznih detalja iz domaćeg okruženja. Mjesta u kojima češće boravi mjesta su i brojnijih i raznovrsnijih doživljaja, a u iskazivanju vlastita odnosa prema tim doživljajima, Andrea se opet obilato služi mogućnostima boje koja u većini slučajeva svojom snagom apsolutno nadilazi argumente dokumentarnosti forme.

Vida Pust Škrgulja,  
povjesničarka umjetnosti